

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Roman Trzaskowski

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa K.K. i W.K. przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 stycznia 2023 r. w Izbie
Cywilnej w Warszawie,
zażalenia powodów
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 18 maja 2022 r., sygn. akt I ACa 448/18,

- 1) oddała zażalenie skierowane przeciwko odrzuceniu skargi kasacyjnej,**
- 2) odrzuca zażalenie w pozostałej części,**
- 3) zasądza od powodów na rzecz pozwanego koszty postępowania zażaleniowego w kwocie 2700 (dwa tysiące siedemset) zł.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z 18 maja 2022 r., Sąd Apelacyjny w Warszawie oddalił wniosek powodów K.K. i W.K. o przywrócenie terminu do wniesienia skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 15 grudnia 2021 r. i odrzucił tę skargę kasacyjną jako spóźnioną.

W zażaleniu na to postanowienie (art.394¹ § 1 k.p.c.), pełnomocnik powodów zarzucił naruszenie art.168 § 1 k.p.c. przez wadliwą, rozszerzającą, wykładnię zawartego w tym przepisie pojęcia „wina”, polegającą na przypisaniu winy w niedochowaniu terminu pełnomocnikowi procesowemu strony w przypadku uchybienia terminu przez wyspecjalizowany podmiot (L. sp. z o.o. z siedzibą w K.), któremu pełnomocnik strony powierzył przesyłkę zawierającą skargę kasacyjną i który to podmiot nadał ją w urzędzie pocztowym po upływie ustawowego terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W świetle ugruntowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego, podstawową przesłanką przywrócenia terminu do dokonania czynności procesowej, z którą ustawa wiąże określony skutek, jest brak winy strony (art.168 § 1 k.p.c.), przy czym działania lub zaniechania pełnomocnika procesowego są równoznaczne z działaniami lub zaniechaniami samej strony (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 października 2005 r., IV CZ 91/05). Na stronie (jej pełnomocniku procesowym) składającej wniosek o przywrócenie terminu ciąży powinność wykazania, że pomimo staranności nie mogła dokonać czynności w terminie ze względu na wystąpienie niezależnej od niej przeszkody, a zatem nie ponosi winy w jakiegokolwiek postaci (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 29 października 1998 r., I CKN 556/98 oraz z 18 grudnia 2019 r., I UZ 19/19). Uchybienie terminowi do dokonania oznaczonej czynności procesowej, spowodowane nawet lekkim niedbalstwem, narusza obiektywny miernik staranności osoby rozważnie dbającej o własne interesy lub uprawnienia i stanowi podstawę oddalenia wniosku o przywrócenie terminu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 22 listopada 2019 r., III CZ 40/19; z 28 marca 2018 r., IV CZ 12/18 oraz 18 lipca 2019 r., I CZ 63/19). Za zaniedbania osób, którymi profesjonalny pełnomocnik procesowy strony posługuje się przy wykonywaniu ciążących na nim obowiązków, w tym wnoszenia pism procesowych lub środków zaskarżenia, odpowiada sam pełnomocnik, który nie może uwolnić się od winy w niedochowaniu terminu, powołując się na działania lub zaniechania pomocników (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 15 marca 2000 r., II CKN 554/00).

W świetle tych rozważań Sąd Apelacyjny w Warszawie prawidłowo przyjął w tej sprawie, że profesjonalny pełnomocnik procesowy powodów nie wykazał braku swej winy w uchybieniu terminu do wniesienia skargi kasacyjnej, stąd zasadnie oddalił wniosek o przywrócenie terminu. Postanowienie to jest niezaskarżalne, stąd należało odrzucić zażalenie w tej części. W tej sytuacji, wbrew zarzutom zażalenia, Sąd Apelacyjny nie naruszył prawa odrzucając skargę kasacyjną powodów jako spóźnioną, co prowadziło do oddalenia zażalenia powodów w części skierowanej przeciwko temu rozstrzygnięciu.

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji. (art. 398¹⁴ w związku z 394¹ § 3 k.p.c.). Orzeczenie o kosztach postępowania zażaleniowego na rzecz pozwanego, który wniósł w terminie odpowiedź na zażalenie, znajduje oparcie w art. art. 398²¹ w zw. z art. 394¹ § 3 w zw. z art. 397 § 3 k.p.c. oraz § 10 ust.2 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U z 2015 r., poz. 1800 ze zm.).

as